

Mythologia, Francfort, 1581 - IV, 04 : De Laribus

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre IV

Ce document est une version augmentée de :
[Mythologia, Venise, 1567 - IV, 04 : De Laribus](#)

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre IV

[Mythologie, Paris, 1627 - IV, 05 : Des Lares](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre IV

[Mythologie, Lyon, 1612 - IV, 04 : Des Lares](#) est une traduction de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia*Francfort, 1581 - IV, 04 : De Laribus, 1581

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 30/11/2025 sur la plate-forme EMAN :
<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/5940>

Présentation du document

PublicationFrancfort, André Wechel, 1581

ExemplaireRegensburg (Allemagne), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307

Formatin-8

Langue(s)Latin

Paginationp. 298-299

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Lares](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière modification le 25/11/2024

faciamus: & an latus simus, vel tristes. Ac de Genio satis, nunc dicamus de Laribus.

De Laribus.

CAP. IIII.

AT Laribus diuersa à Penatibus & à Geniis origo fuisse traditur: nam fama est è furtiuo Mercurii Laræque Almonis filiz concubitu Lares geminos fuisse genitos. quia cum Lara Iouis adulteria Iunoni indicasset, Iupiter iratus illi linguam præcidit, & ad infernam paludem relegauit: quam cum Iouis mādato eò deduceret Mercurius, in itinere compressit, ex quo nati creduntur ij dæmones, qui Lares sunt vocati. Id significauit Ouid. lib. 2. Fastorum in his:

*Iupiter intumuit: quæque est non vna modestè,
Eripit hunc linguam, Mercuriumque vocat.
Duc hanc ad manes, (locus ille silentibus aptus)
Nympha sed inferna Nympha paludis, erit.
Inssa Iouis sunt, accepit lacum euntes.
Dicitur illa duci tum placuisse Deo.
Vim parat hic, vultu pro verbis illa precatur,
Et frustra mutatur ore loqui.
Fitq; grauius geminorq; parit, qui compita seruant,
Et vigilant nostra semper in ade Lares,*

Hanc Larani, siue vt alij dixerunt, Larundā, nonnulli Maniam etiam appellarunt: cui vnā cum Laribus compitalia ex oraculi responso sacra fiebant: atq; pueri apud Romanos pro familiarum salute immolabantur. Nam credita est Mania siqua pericula familijs imminerent, ea depellere cum fuisset expiata. Sequētibus postea temporibus apud eosdem Romanos aliorum papauerumq; capitibus pro pueris immutato ritu sacrificarum fuit. Credebantur ab antiquis hi dæmones curā habere compitorum & ciuitatum, vt patuit è superioribus carminibus Ouid. Erant his demonibus canes præterea, veluti etiam Dianæ, dicati, quia communes familiarum custodes putabantur: quibus etiam focus erat consecratus, existimabanturque tanquam penates domorum curam habere, quos etiā esse penates quidam crediderunt. quare effectum vt Laris nomine focum & vniuersam domum vocauerint. Alij agrorum custodes esse Lares censuerunt, vt ait Tibullus in 1. lib. Elegiarum;

Per

*Ves quoque felici quondam, nunc pauperis agri
Cultores, fertis munera Vestra Lares.*

Et quoniam penates esse Lares putabantur, quæcunq; de Penatibus dicta sunt, Laribus etiam cōuenire sunt putanda. Erat præterea consuetudo, uti Laribus vinum & thuris odor offerretur, exornarenturq; varijs florum coronis: quibus diis etiam aliquando offerebantur soluti flores & primitiæ frugū. Nunc autem de Pallade verba faciamus.

De Pallade.

CAP. V.

EXISTIMO sanè nos rem minimè absurdam esse facturos, si post eorum Deorum explicationem, qui natos infantes excipere putabantur, Deos illos exposuerimus, qui pueros erudiendos iis artibus excipiebant, ad quas Genius ipse credebatur impellere: illis interim fabulosis ac ridiculis Diis Deabusque prætermisissis, qui variis temporibus à vanis superstitionibus fuerunt introducti, ut Edulia, Potica, Cuba siue Cumina, & reliquis Diis huiusmodi autoritatis. Et quoniam Pallas sapientiæ præfecta putabatur, quæ rebus omnibus magis humanæ vitæ est necessaria, eaque non inutilis Dea formandis credita est adolescentum ingenijs, de hac primum verba faciamus. Scriptum reliquit Pausanias in Atticis Mineruam Neptuni & Tritonidis Africæ paludis filiam fuisse, quæ Gygis temporibus floruit, de qua sic Herodotus in Melpomene: *τιὸ δὲ Ἀθηνῶν παρὰ νεοφώων ἐστὶ θυγάτηρ, καὶ τῆς τριτωνίδος λίανος. Μινερνὰν ἰνὸν οὖν Νεπτύνην εἶναι τὴν Τριτωνίδος παλῆν. Μινερνὰν ἰνὸν οὖν Νεπτύνην εἶναι τὴν Τριτωνίδος παλῆν. Μινερνὰν ἰνὸν οὖν Νεπτύνην εἶναι τὴν Τριτωνίδος παλῆν.* Minervam inquit Neptuni fuisse filiam & Tritonidis paludis cui fabule faciunt fidem quòd per eius natalem diem virgines certare inter se ludicris solebant apud eam paludem, natalem Minervæ celebrantes. est enim eadem & Pallas. Fuerunt tamen qui è Iovis cerebro armatam Mineruam natam fuisse memorix prodiderint, ut scripsit Apollonius libro quarto Argonaut. in his:

*ἔρπεται Λιβύης τιμήρεαι, αἳ ποτ' Ἀθηνῶν,
ἤματι δ' ἐν πατρὶς κεφαλῇς ἐξέρχεται παμφαίνουσαι,
ἀπὸ δὲ μιν αἱ Τριτωνίδες ἰδὲ Ἰδίας χυτλῶσάντο.
Egredia Libya Heroïna, Pallada quondam,
Cum patris è capite exilijs clarissima patuam
Lauerunt Tritonij aqua, sordesque puella,*